

— *nvn.* novovisokonemški. — *r.* ruski. — *sr̄b.* srbski. — *srvn.* srednjevisokonemški. — *stsl.* staroslovénski. — *stvn.* starovisokonemški.

Naposled opozarjam še na to: ' nad glasnikom zaznamuje kratki naglas, ' pa dolgega. — ē je dolgonaglašeni odprt i, ô pa dolgonaglašeni odprt o. — ē je znamenje stsl. jati (ñ). — è znači v besedah, ki so dijalektično zapisane, tisti e, ki se glasi kakor drugi e v besedi *plētem*. — γ je podoben nemškemu h. — ' je znamenje koroškega k. — u v dijalektično zapisanih besedah je znamenje za Lepsiusov e. — w pomeni soglasniški u (ü). — Druga znamenja in druge kratice pogodi vsak sam.

Na konci se mi zdi še potrebno, nekaj popraviti, nekaj pa dostaviti. Besed *krèvelj*, subst. m., Grabeisen, Krummhaken, in *krevlja*, subst. f., Ofengabel, Ofenkrücke, ni smeti izvajati iz *krivū*, ker sta ti besedi tuji, vzeti iz nemščine: *nvn. Kreuel*, Art Gabel (Grimm, Deutsches Wtbch. V. 2083); bav. *Kräuel Werkzeug zum Krauen*, Kratzen, Kralle, Klaue, Haken, Gabel mit gekrümmten Haken; *Mistkräul zweyzackiger Haken zum Abladen des Mistes* (Schmeller-Frommann I. 1357); svn. *kröuvel*, *kreivel*, *kröul*, *kriul*, *kreul* Kräuel, Gabel mit hakenförmigen Spitzen, Klaue, Kralle (Lexer, Mhd. Handwtbch. 135); stvn. *chrouwil* dreizinkige Gabel, Kralle, Klaue; nizozemski *kraauwel* Forke, Gabel, Kralle, Fingernagel (Kluge, Etym. Wtbch. d. deutschen Spr.³ 182: krauen). Ločiti pa bo treba od teh besed *krèvlja*, subst. f., v pomenu das Bugholz beim Schlitten, ki utegne res biti iz *krivū*: prim. *krivina* pri saneh Seitenkrümmung (Miklosich, Etym. Wtbch. 141: krivū). — Beseda *loputnik* se rabi v Otaležah v pomenu ‚Kehlkopf‘: ima ýlasán lapùtnk: er spricht sehr laut. — Po pomoti stoji v stsl. besedah dva ali trikrat ē namesto ē, v dijalektično zapisanih besedah pa stoji včasi nenaglašen e za è.

V slovō.

Pa bodi! Grem. Ljubezen mlada,
Pomladi sèn in z nado nada,
In sad in cvet . . . za mano vsè.
Čemú solziti se, deklè?
Naj i bridkost neznosna je,
Usode moč nesprosna je.
Kaj mar so nji solzé, prošnjé,

Kaj mar je uji, če mrè srcé?
Uteši se! Ne joči ti,
Solzâ, deklè, ne toči ti,
Sicer še mèni bi okó
Solzó porósilo grenkó . . .
Tu rôko, ná! Zdravstvuj! In hodí
Pot mirna svoj in — srečna bodi!

Clausus.

